

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 544

Phẩm 6: TÙY HỖ HỒI HƯƠNG (2)

Đức Phật bảo trời Tịnh cư và các chúng trời:

–Ngoài việc hằng hà sa số hữu tình trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột. Giả sử tất cả hữu tình ở vô biên thế giới khắp mười phương đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột. Nếu có tất cả hữu tình trong vô biên thế giới khắp mười phương, ở chỗ các Bồ-tát kia, mỗi mỗi đều đem y phục, giường nằm, thuốc thang, đồ ăn, nước uống hảo hạng cùng vô lượng thứ dụng cụ vui chơi tốt đẹp, trải qua hằng hà sa số đại kiếp, dùng vô sở đắc làm phương tiện cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen. Nếu các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa phát khởi sự tùy hỷ hồi hương không trái ngược đối với căn lành công đức của các Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và hàng đệ tử thì sẽ được công đức rất nhiều, hơn trước vô lượng, vô số tính đếm thí dụ không thể sánh kịp. Vì sao? Vì các thiện nam trụ Bồ-tát thừa đã khởi lên sự tùy hỷ hồi hương không trái ngược, dùng vô sở đắc làm phương tiện, được Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì bằng phương tiện thiện xảo nên xứng chân pháp giới, tối thắng không gì bằng. Các hữu tình đó sẽ được nhiều phước, nhưng nếu dùng hữu sở đắc làm phương tiện, khởi lên sự tùy hỷ hồi hương đối với pháp này thì phước có được không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn cho đến không bằng một phần rất cực nhỏ. Các vị trời nên biết, ngoài việc này, giả sử hằng hà sa số hữu tình trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong quá khứ, hiện tại, vị lai và vô lượng, vô biên Phật pháp; hoặc căn lành của các đệ tử, hoặc căn lành của các hữu tình khác đã tập hợp, đang tập hợp và sẽ tập hợp. Tất cả căn lành này tập hợp lại cân lường, dùng có tướng và có sở đắc làm phương tiện rồi phát khởi sự tùy hỷ hồi hương đến quả vị Giác ngộ cao tột. Nếu có các thiện nam trụ Bồ-tát thừa, phát khởi quả vị Giác ngộ cao tột đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong quá khứ, hiện tại, vị lai và vô lượng, vô biên Phật pháp, hoặc căn lành của các đệ tử, hoặc căn lành của các hữu tình khác đã tập hợp, đang tập hợp và sẽ tập hợp. Tất cả căn lành như vậy tập hợp lại cân lường, rồi phát khởi sự tùy hỷ tối tôn tối thắng, tối thượng, tối diệu, không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không gì cao tột hơn, không gì sánh bằng, tương ứng với các việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp này cho các hữu tình cùng bình đẳng chung hưởng, cùng hồi hương đến quả vị Giác ngộ cao tột. Sự phát khởi tùy hỷ hồi hương này so với sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hương trước nó trội hơn gấp trăm ngàn cho đến vô cực lần cũng không hơn được. Vì sao? Vì sự phát khởi tùy hỷ hồi hương này lấy không tướng và không sở đắc làm phương tiện, còn sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hương trước kia lấy có tướng và có sở đắc làm phương tiện.

Bấy giờ, Thiện Hiện bạch Phật:

–Như lời Thế Tôn dạy, nếu các thiện nam trụ Bồ-tát thừa, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột, đối với căn lành công đức của tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và hàng đệ tử trong quá khứ, hiện tại, vị lai. Tất cả căn lành như vậy tập hợp lại cho đầy đủ, rồi tùy hỷ hồi hướng tới tôn, tối thắng, tối thượng, tối diệu, không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không gì cao tột hơn, không gì sánh bằng, tương ứng với việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp này mà ban cho các hữu tình một cách bình đẳng, cùng hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột. Sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hướng này trội hơn sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hướng trước vô số lần.

Bạch Thế Tôn, ngang đâu mà nói sự phát khởi tâm tùy hỷ ở sau hơn sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hướng ở trước đến vô số lần trội hơn?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Các thiện nam trụ Bồ-tát thừa này, đối với pháp ba đời, chẳng lấy chẳng bỏ, chẳng trọng, chẳng khinh, chẳng có sở đắc, chẳng phải không có sở đắc, không có chỗ phân biệt, không có sự phân biệt sai khác, không có chỗ để xem xét, không có sự tùy theo để xem xét. Thấy pháp này đều là tích tụ phân biệt. Biết được tất cả pháp không sinh, không diệt, không đến, không đi, không ra, không vào, không họp, không tan. Trong đấy không có pháp đã, đang, sẽ sinh, cũng không có pháp đã, đang, sẽ diệt. Ta nên theo đúng như pháp chân như, pháp giới, dùng vô sở đắc làm phương tiện, phát sinh sự tùy hỷ hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, ngang đấy sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hướng này sẽ hơn sự phát khởi tâm tùy hỷ hồi hướng có tướng sở đắc và có kiến sở đắc ở trước trội hơn đến vô số lần.

Lại nữa Thiện Hiện, đối với chư Phật Thế Tôn và hàng đệ tử trong quá khứ, hiện tại, vị lai, các thiện nam trụ Bồ-tát thừa muốn Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa tương ứng với căn lành để, phát sinh sự tùy hỷ hồi hướng không trái ngược, thì nên nghĩ rằng: “Như chân giải thoát bố thí cũng vậy; như chân giải thoát tịnh giới cũng vậy; như chân giải thoát an nhẫn cũng vậy; như chân giải thoát tinh tấn cũng vậy; như chân giải thoát tĩnh lự cũng vậy; như chân giải thoát Bát-nhã cũng vậy; như chân giải thoát giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn cũng như vậy; như chân giải thoát, sự tùy hỷ cũng vậy; như chân giải thoát, sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp cũng vậy; như chân giải thoát chư Phật Thế Tôn và bậc Độc giác cũng vậy; như chân giải thoát, Thanh văn đã nhập Niết-bàn cũng vậy; như chân giải thoát, các pháp quá khứ đã diệt cũng vậy; như chân giải thoát, các pháp vị lai chưa sinh cũng vậy; như chân giải thoát, các pháp hiện tại đang truyền bá cũng vậy; như chân giải thoát các đệ tử Phật trong quá khứ cũng vậy; như chân giải thoát, các đệ tử Phật đời vị lai cũng vậy; như chân giải thoát, hiện tại các đệ tử Phật trong vô số, vô lượng, vô biên thế giới khắp mười phương cũng vậy; như chân giải thoát, tất cả căn lành công đức cũng vậy. Như tánh các pháp không trói buộc, không cởi mở, không ô nhiễm, không thanh tịnh, không phát khởi, không chấm dứt, không sinh, không diệt, không chấp giữ, không xả bỏ. Đối với công đức thiện căn này, ta đang tùy hỷ, đem căn lành này cùng các hữu tình chung hưởng một cách bình đẳng, dùng sự không dời chuyển và không hư hoại, không tướng trạng, không chứng đắc mà làm phương tiện để hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột. Sự tùy hỷ hồi hướng như vậy chẳng phải thường tùy hỷ hồi hướng, vì không có sự tùy hỷ, sự hồi hướng. Đã khởi lên sự tùy hỷ hồi hướng như vậy thì chẳng

phải lưu chuyển, chẳng phải chặn dứt, vì không sinh, không diệt.

Thiện Hiện nên biết, các thiện nam trụ Bồ-tát thừa, đã khởi lên sự tùy hỷ hồi hướng không trái ngược, như vậy thì hơn hẳn sự tùy hỷ hồi hướng có tướng, có chứng đắc ở trước, cho đến vô số lần trội hơn. Đại Bồ-tát nào thành tựu sự tùy hỷ hồi hướng như thế sẽ mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Này Thiện Hiện, giả sử hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột, có phương tiện thiện xảo tu Bồ-tát hạnh. Lại có hằng hà sa số hữu tình trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, đều hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột. Đối với chúng Bồ-tát kia, các Bồ-tát này mỗi mỗi đều mang y phục, giường nằm, thuốc thang, đồ ăn, nước uống hảo hạng và vô số thứ dụng cụ vui chơi tốt đẹp nhất trải qua hằng hà sa đại kiếp, dùng hữu sở đắc làm phương tiện cúng kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen. Nếu Đại Bồ-tát được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hộ trì, đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chư Phật Thế Tôn ở quá khứ, hiện tại, vị lai; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của các Độc giác; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của hàng Thanh văn; hoặc việc phước nghiệp do bố thí, trì giới, tu tập của các hữu tình. Như vậy tất cả tập hợp lại đầy đủ rồi cân nhắc mà phát khởi sự tùy hỷ rất cao quý, rất thù thắng, rất cao cả, rất nhiệm mầu, không thể nghĩ bàn, không thể đo lường, không gì hơn, không gì sánh bằng, tương ứng các việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng các việc phước nghiệp này mà ban cho các hữu tình một cách bình đẳng, cùng hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, như vậy là Đại Bồ-tát này đã tùy hỷ hồi hướng tương ứng việc phước nghiệp nhiều hơn như đã nói ở trước. Còn so với các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện bố thí tương ứng các việc phước nghiệp thì trội hơn trăm lần, ngàn lần cho đến vô số lần. Vì sao? Vì các Bồ-tát kia, Bố thí tương ứng các việc phước nghiệp, dùng hữu sở đắc làm phương tiện, còn sự tùy hỷ hồi hướng của Bồ-tát này thì lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Này Thiện Hiện, ngoài việc hằng hà sa số hữu tình trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột, còn có các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện, Bố thí tương ứng với các việc phước nghiệp. Giả sử hằng hà sa số hữu tình trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột, mà các Đại Bồ-tát này đều trụ hằng hà sa số đại kiếp, tu thân diệu hạnh, tu ngữ diệu hạnh và tu ý diệu hạnh, dùng hữu sở đắc làm phương tiện thọ trì Tịnh giới. Còn đối với Đại Bồ-tát được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì, hoặc đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chư Phật Thế Tôn trong quá khứ, hiện tại, vị lai; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của các bậc Độc giác; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của hàng Thanh văn, hoặc việc phước nghiệp do bố thí, trì giới và tu tập của các hữu tình. Như vậy tất cả đều tập hợp lại đầy đủ và cân nhắc, để trước mắt là phát khởi sự tùy hỷ vốn rất cao quý, rất thù thắng, rất cao cả, rất nhiệm mầu, không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không có gì hơn, không gì sánh bằng, tương ứng các việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp này mà ban

cho các hữu tình một cách bình đẳng, cùng hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tốt.

Thiện Hiện nên biết, như vậy là các Bồ-tát này đã tùy hỷ hồi hướng với các việc phước nghiệp nhiều hơn như trước đã nói. Nếu so với các chúng Bồ-tát, dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu Tịnh giới tương ứng với các việc phước nghiệp thì trội hơn trăm ngàn lần cho đến vô cực lần. Vì sao? Vì các Bồ-tát kia tu Tịnh giới tương ứng các việc phước nghiệp dùng hữu sở đắc làm phương tiện. Còn sự tùy hỷ hồi hướng của Bồ-tát này thì lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Này Thiện Hiện, ngoài việc hằng hà sa số hữu tình trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt và hướng tới quả vị Giác ngộ cao tốt, còn có các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu tịnh giới tương ứng với các việc phước nghiệp. Giả sử hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tốt mà các Bồ-tát này đã trụ hằng hà sa số đại kiếp, thường bị hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, mắng chửi, hủy nhục, dùng dao gây gây hại, Bồ-tát này lại dùng hữu sở đắc làm phương tiện, thọ trì hạnh An nhẫn. Còn các Đại Bồ-tát, được Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì, với phương tiện thiện xảo, hoặc đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chư Phật Thế Tôn trong quá khứ, hiện tại, vị lai; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của các bậc Độc giác; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của hàng Thanh văn; hoặc các việc phước nghiệp có được do bố thí, trì giới, tu tập của các hữu tình. Như vậy tất cả tập hợp lại đầy đủ và cân nhắc để trước hết phát khởi sự tùy hỷ vô cùng cao quý, vô cùng thù thắng, vô cùng cao cả, vô cùng nhiệm mầu không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không gì hơn không gì sánh bằng, tương ứng với các việc phước nghiệp. Rồi đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp ấy mà ban cho các hữu tình một cách bình đẳng để cùng hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tốt.

Thì Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này tùy hỷ hồi hướng với các việc phước nghiệp nhiều hơn như trước đã nói, nếu so với các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu An nhẫn tương ứng các việc phước nghiệp thì trội hơn trăm ngàn lần cho đến vô cực lần. Vì sao? Vì các Bồ-tát kia tu An nhẫn tương ứng với các việc phước nghiệp, để dùng hữu sở đắc làm phương tiện. Còn sự tùy hỷ hồi hướng của Bồ-tát này lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Này Thiện Hiện, ngoài việc hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tốt, còn có các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu An nhẫn tương ứng với các việc phước nghiệp. Giả sử hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tốt mà các Bồ-tát này đã trụ hằng hà sa số đại kiếp, chẳng ngồi, chẳng nằm, thường không ngủ nghỉ, lại dùng hữu sở đắc làm phương tiện tu hành tinh tấn. Còn các Đại Bồ-tát được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì, đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chư Phật Thế Tôn trong quá khứ, hiện tại, vị lai; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của các bậc Độc giác; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của hàng Thanh văn; hoặc các việc phước nghiệp có được do bố thí, trì giới, tu tập của các hữu tình. Như vậy tất cả tập hợp lại đầy đủ và cân nhắc để trước hết phát

khởi sự tùy hỷ vô cùng cao quý, vô cùng thù thắng, vô cùng cao cả, vô cùng nhiệm mầu không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không gì hơn, không gì sánh bằng, tương ứng với các việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp này, ban cho các hữu tình một cách bình đẳng, cùng hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đã tùy hỷ hồi hướng với các việc phước nghiệp nhiều hơn như trước đã nói; nếu so với các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện tu Tịnh tấn tương ứng các việc phước nghiệp thì trăm ngàn lần trội hơn cho đến vô cực lần trội hơn. Vì sao? Vì các Bồ-tát kia tu Tịnh tấn tương ứng với các việc phước nghiệp, lại dùng hữu sở đắc làm phương tiện. Còn sự tùy hỷ hồi hướng của Bồ-tát này lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Này Thiện Hiện, ngoài việc hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột; còn có các chúng Bồ-tát, dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu Tịnh tấn tương ứng với các việc phước nghiệp. Giả sử hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột và hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột, mà các Bồ-tát này đã trụ hằng hà sa số đại kiếp, xa lìa tâm loạn động, trụ vào một duyên, dùng hữu sở đắc làm phương tiện tu hành Tĩnh lự. Còn các Đại Bồ-tát được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì, đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chư Phật Thế Tôn trong quá khứ, hiện tại, vị lai; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của các bậc Độc giác; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của hàng Thanh văn; hoặc các việc phước nghiệp có được do bố thí, trì giới, tu tập của các hữu tình. Như vậy tất cả tập hợp lại đầy đủ và cân nhắc để trước hết phát khởi sự tùy hỷ vô cùng cao quý, vô cùng thù thắng, vô cùng cao cả, vô cùng nhiệm mầu không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không gì hơn, không gì sánh bằng, tương ứng với các việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp này cùng các hữu tình chung hưởng một cách bình đẳng, hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đã tùy hỷ hồi hướng với các việc phước nghiệp nhiều hơn như trước đã nói; nếu so với các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu Tĩnh lự tương ứng các việc phước nghiệp thì trăm ngàn lần trội hơn cho đến số vô cực lần trội hơn. Vì sao? Vì các Bồ-tát kia tu Tĩnh lự tương ứng các việc phước nghiệp, dùng hữu sở đắc làm phương tiện. Còn sự tùy hỷ hồi hướng của Bồ-tát này dùng vô sở đắc làm phương tiện.

Này Thiện Hiện, ngoài việc hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột, còn có các chúng Bồ-tát, dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu Tĩnh lự tương ứng các việc phước nghiệp. Giả sử hằng hà sa số hữu tình, trong thế giới ba lần ngàn khắp mười phương, đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, hướng tới quả vị Giác ngộ cao tột mà các Bồ-tát này đã trụ hằng hà sa số đại kiếp, suy nghĩ, quán sát tánh tướng các pháp, dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu hành Bát-nhã và các căn lành khác. Còn Đại Bồ-tát được phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì, đối với giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của chư Phật Thế Tôn trong quá khứ, hiện tại, vị lai; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát tri kiến uẩn của các bậc Độc giác; hoặc giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thoát tri kiến uẩn của hàng Thanh văn; hoặc các việc phước nghiệp có được do bố thí, trì giới, tu tập của các hữu tình. Như vậy tất cả tập hợp lại đầy đủ và cân nhắc để trước hết phát khởi sự tùy hỷ vô cùng cao quý, vô cùng thù thắng, vô cùng cao cả, vô cùng nhiệm mầu không thể nghĩ bàn, không thể suy lường, không gì hơn, không gì sánh bằng, tương ứng với các việc phước nghiệp. Lại đem sự tùy hỷ tương ứng với các việc phước nghiệp này, cùng các hữu tình chung hưởng một cách bình đẳng và hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Thì Thiện Hiện nên biết, các Bồ-tát này đã tùy hỷ hồi hướng với các việc phước nghiệp nhiều hơn như trước đã nói; nếu so với các chúng Bồ-tát dùng hữu sở đắc làm phương tiện, tu Bát-nhã và các căn lành tương ứng các việc phước nghiệp thì trăm ngàn lần trội hơn cho đến vô cực lần trội hơn. Vì sao? Vì các Bồ-tát kia tu Bát-nhã và các căn lành tương ứng các việc phước nghiệp, mà dùng hữu sở đắc làm phương tiện. Còn sự tùy hỷ hồi hướng của Bồ-tát này thì dùng vô sở đắc làm phương tiện.

M